

Het complex "El Mar"

Edw. Vlietinck schreef ooit: "Oostende is een stad waar de stenen de tijd niet krijgen om oud te worden." Wat oorlogen en stormen niet vernietigen, vernietigen mensenhanden".

Inderdaad, sedert de zestiger jaren hebben mensenhanden in de "Stad aan Zee" veel afgebroken en het uitzicht van de stad vernieuwd. Bij deze renovatiedrang zijn ook gebouwen verdwenen die door hun uitzicht en functie bij de bevolking gekend waren en bij velen in het geheugen blijven voortleven. Zo ook het vroeger complex "El Mar", een opvallend geel gebouw op de hoek van het St. Petrus- en Paulusplein en de Paster Pypeschool, met aangrenzend de Vrije Vissersschool. Dit complex is nu verdwenen en vervangen door winkelruimten, appartementen en een parochiezaal.

Eigenares van het vroegere gebouw was de "VZW De Zee", in oorsprong een VZW van de Aalmoezeniers van de Arbeid die hun werkterrein richtten naar de bevolking werkzaam in de visserij en de scheepvaart. De statuten van hun VZW, met zetel in de boulevard Lambermont 17 te Schaarbeek en met belangrijk doel "la création et la direction, en Belgique et au Congo belge, d'oeuvres religieuses, économiques et sociales..." werden gepubliceerd in het Staatsblad van 21 september 1924. Alle leden van de VZW behoorden tot de Aalmoezeniers van de Arbeid.

In 1937 erfde de VZW een handelshuis aan de oostzijde van het St. Petrus- en Paulusplein en verwierven ze ook enkele aangrenzende gronden om daar een nieuw gebouw op te trekken. In oktober 1937 werden de schoolgebouwen, gelegen in de Paster Pypestraat en eigendom van de "VZW de Parochiale Werken van de Dekenij Oostende", gewisseld met het huis in de Jozef-II straat 45, eigendom van de aalmoezeniers van de Arbeid. Op 6 januari 1939 werd nog grond verworven door een ruil met de stad; de hoek Paster Pypestraat, St. Petrus- en Paulusplein werd gewisseld voor enkele m2 straat.

Op een oppervlakte van 921 m2 werd door de

aalmoezeniers een nieuw gebouw opgetrokken. De eerste steen werd gelegd op 10 juni 1938 en draagt als tekst: "In het jaar onzes Heeren 1938 den 10den van de junimaand, toen zijn Excellentie Mgr. H. Lamiroy Bisschop van Brugge was, werd door zijn Excellentie den Heer Gouverneur Hendrik Baels den eersten steen gelegd van deze Visserijschool en Visscherijmuseum opgericht door de Aalmoezeniers van den Arbeid met de financiële steun van de Provincie West-Vlaanderen". Jos. Vierin en Theo De Lee waren de bouwmeesters van het complex, Hendrik Boudolf de aannemer.

De ingang van het gebouw was op het St. Petrus- en Paulusplein. Rechts van de torenachtige trapconstructie rees het drie verdiepingen hoog kloosterpand van de aalmoezeniers omhoog. Links, op de hoek met de Paster Pypestraat, een gelag- en feestzaal, dan twee verdiepingen museumzalen van 27 m lengte waarvan één met een aquarium voor zeevis. Op de derde verdieping was slaapgelegenheden voor zeelieden en schipbreukelingen. In de Paster Pypestraat verzezen de klassen en werkplaatsen van de Vrije Visserijschool, een gebouw van drie verdiepingen hoog en met boven de schoolingang de meer dan levensgrote beeltenis van stichter Pype, een werk van beeldhouwer Karel Demuyne, in 1988 overgebracht naar het plantsoen rondom de hoofdkerk. Met Pasen 1939 was de school en het ganse complex in gebruik.

De eigenlijke bedoeling, oprichting en uitbating van een zeemanshuis, werd nooit ten volle gerealiseerd. De grote spelbreker daarin was wel de tweede wereldoorlog. Vanaf zijn ontstaan was dit complex een zorgenkind voor de VZW. Gedurende vele jaren was El Mar wel de thuishaven van een bloeiende biljartclub. In het kloostergedeelte, dat vrij gekomen was door het vertrek van de aalmoezeniers, werden drie appartementen voor priesters ingericht. Enkele ruimten werden tijdelijk door het St. Andreasinstituut als klaslokalen gebruikt. Moeilijk onderhoud en leegstand van de te

hoge en te grote zalen leidde tot verval van het ganse gebouw. Begin van de jaren '90 was de "EI Mar" enkel nog in gebruik als een parochiezaal. De visserijschool bleef in haar gebouwen tot ze in 1987 naar het VTI verhuisde.

Ondertussen was ook de oorspronkelijke VZW, eigenaar van het gebouw, gewijzigd. In 1954 werd deken E.H. R. Butaye lid van de VZW en werd de zetel overgebracht naar het St. Petrus- en Paulusplein nr. 8. In 1955 werden nog enkele priesters tot leden van de Raad van Beheer benoemd. In 1987 werden de statuten vernieuwd en voor het eerst in het nederlands opgesteld. Voorzitter van de raad was deken E.H. Jozef Loncke.

In 1991 startte de nieuwe VZW besprekingen met bouwpromotoren om, in ruil voor 921 m² bouwgrond, een grote zaal, een kleine zaal, een kelderruimte en appartement te bouwen. De Raad van Beheer had drie ontwerpen te beoordelen. Op 15 september werd een akkoord afgesloten met de NV Imsay uit Brussel. Eind 1993 kwam dit bedrijf evenwel in moeilijkheden en werd de start van de werken uitgesteld. In 1995 werd het akkoord overgenomen door

de firma Vanhout. F. Pollet uit Oostende werd de architect van de nieuwbouw waarvoor de bouwvergunning in mei 1996 werd bekomen. Maar ook de firma Vanhout aarzelde om de werken te beginnen. Uiteindelijk werd het project overgenomen door de aannemer-bouwpromotor F. Verhelst en met de werken gestart. De verkoop van de appartementen en handelsruimten liep goed en de bouw vorderde nagenoeg volgens het voorzien schema. Op 1 januari werd de nieuwe, ruime zaal van de St. Petrus- en Paulusparochie in gebruik genomen. Ook de appartementen kwamen klaar. Uiteindelijk was de lange lijdensweg van de nieuwe EI Mar achter de rug.

Mit sympathie